

Zofia Grzenkiewicz

Łączniczką TOW „Gryf Pomorski” była też Zofia Grzenkiewicz ps. „Emilia” (ur. 9.03.1923 roku), którą aresztowano w październiku 1944 roku i osadzono później w KL Stutthof. Już w pierwszych miesiącach okupacji Paweł Hebel ps. „Zagłoba” (członek organizacji „Pomoc Polakom”, a następnie „Polska Żyje”) wprowadził do działalności konspiracyjnej jej rodziców oraz brata. Po połączeniu organizacji „Polska Żyje” z TOW „Gryf Pomorski” Hebel latem 1942 roku wprowadził do „Gryfa” swoją narzeczoną Zofię Grzenkiewicz. Otrzymała ona ps. „Emilia” i jej zadaniem było utrzymywanie łączności pomiędzy punktami kontaktowymi i sanitarnymi „Gryfa”, znajdującymi się w południowej części powiatu wejherowskiego, w tym także w lasach w rejonie Koleczkowa. Kiedy ranny w potyczce z żandarmami w Gładzicy Paweł Hebel schronił się w domu jej rodziców w Częstkowie, w pow. Wejherowo, rodzina Grzenkiewiczów otoczyła go opieką. W dniu 18.10.1944 roku żandarmeria niemiecka okrążyła zagrodę Grzenkiewiczów. Hebel wyskoczył oknem i ukrył się na dachu sąsiadującej z budynkiem mieszkalnym szopy. Stamtąd podjął walkę, zabijając z pistoletu dowodzącego akcją oficera żandarmerii. Po wyczerpaniu amunicji ranny został schwyty. Ojca Zofii Grzenkiewicz, Pawła Grzenkowicza, zastrzelono na podwórzu. Zofię Grzenkiewicz razem z matką i bratem Klemensem zabrano do siedziby komisariatu granicznego gestapo w Gdyni na Kamiennej Górze. Po zakończeniu śledztwa całą trójkę przekazano do obozu Stutthof.